

Ενότητα 14^η

Ένα άδικο παράπονο

Λέων κατεμέμφετο πολλάκις Προμηθεά,

ὅτι ἔπλασεν αὐτόν μέγαν καί καλόν
καί δυνατώτερον τῶν ἄλλων θηρίων·

«τοιοῦτος δέ ὢν», ἔφασκε,

«φοβοῦμαι τόν ἀλεκτρούνα».

Καί ὁ Προμηθεύς ἔφη: «Τί με αἰτιᾶ μάτην;

Ἔχεις γάρ πάντα τά ἐμά, ὅσα ἐδυνάμην
πλάττειν·

ἢ δέ σου ψυχὴ ἐστὶ μαλθακὴ πρὸς τοῦτο
μόνον».

Ἐκλαιεν οὖν ὁ λέων ἑαυτόν

καί κατεμέμφετο τῆς δειλίας καί τέλος
ἤθελεν ἀποθανεῖν.

Οὕτω δέ γνώμης ἔχων περιτυγχάνει
ἐλέφαντι

καί ὀρῶν κινοῦντα τά ὦτα διαπαντός ἔφη

«Τί πάσχεις καί τί ποτε

οὐδέν μικρόν ἀτρεμεῖ τό οὖς σου;»

Καί ὁ ἐλέφας ἔφη

περιπτάντος αὐτῷ κατὰ τύχην κώνωπος

«Ὅρᾳς τοῦτο τό βραχύ, τό βομβοῦν;

Ἦν εἰσδύνη τῇ ὁδῷ τῆς ἀκοῆς μου,
τέθνηκα».

Καί ὁ λέων ἔφη

«Τί οὖν δεῖ με ἀποθνήσκειν ἔτι

ὄντα τοσοῦτον καί εὐτυχέστερον ἐλέφαντος,

ὅσον κρείττων ὁ ἀλεκτροῦν κώνωπος;»

Ένα λιοντάρι κατηγοροῦσε πολλές φορές τον
Προμηθεά

που το ἔπλασε μεγαλόσωμο και ὁμορφο
και δυνατώτερο ἀπό τα ἄλλα ζῶα·

«παρόλο ὅμως που εἶμαι τέτοιος», ἔλεγε,

«φοβάμαι τον πετεινό».

Και ὁ Προμηθεάς του εἶπε: «Γιατί με κατηγορεῖς
ἀδικο;

Γιατί ἔχεις ὅλα τα δικά μου, ὅσα μπορούσα να
δημιουργήσω·

ὅμως ἡ ψυχὴ σου σε αὐτό μόνο δειλιάζει».

Ἐκλαιγε λοιπόν, τὸ λιοντάρι τὸν εαυτό του

και κατηγοροῦσε τὴ δειλία του και τελικὰ ἤθελε να
πεθάνει.

Κι ἐνῶ βρισκόταν σε αὐτὴ τὴν κατάσταση,
συναντᾶει ἕναν ἐλέφαντα,

και βλέποντάς τον να κουνᾶει συνεχῶς τα αυτιά του
εἶπε :

«Τι παθαίνεις και γιατί ἐπιτέλους

δε μένει ἀκίνητο οὔτε για λίγο τὸ αὐτί σου;»

Και ὁ ἐλέφαντας εἶπε,

καθὼς ἕνα κουνούπι πέταξε τυχαία γύρω του:

«Βλέπεις αὐτό τὸ μικρό (έντομο) που βουϊζει;

Αν μπει στο αὐτί μου, πεθαίνω».

Και τὸ λιοντάρι εἶπε:

«Γιατί λοιπόν, πρέπει πια να πεθάνω,

αφὸ εἶμαι τόσο μέγας και πιο τυχερός ἀπὸ τον
ἐλέφαντα,

ὅσο δυνατώτερος εἶναι ὁ πετεινός ἀπὸ τὸ κουνούπι;»